

ffjellige Contoirer under Ministerierne, saa vil man finde, at disse Forretninger medføre et meget forskjelligt Arbejde, et meget forskjelligt Ansvar og kræve en meget forskjellig Foruddannelselse, og da vi dog ialmindelighed i vore Lønningslove saavidt muligt have stræbt at iagttage det Hensyn at give hvert Embede den Lønning, som synes passende dertil, saa vil jeg ogsaa ansee det for hensigtsmæssigt, om noget Saadant skeer i en Lov af den her foreliggende Natur. Jeg har hermed udtalt de væsentligste af de Anker, som jeg kunde have at fremføre imod det foreliggende Lovforslag; jeg føler mig imidlertid opfordret til tillige at angive nogle af de Forbedringer, som jeg troer man maatte stræbe at indføre deri, hvis det overhovedet skulde ansees for hensigtsmæssigt at faae denne Lov ført igjennem i denne Sæsson (Hør!), noget, om hvis Hensigtsmæssighed jeg tilstaaer, at jeg er i en meget stærk Tvivl, og det navnlig af den Grund, at jeg troer, en fortsat Behandling af Lovudkastet under Ministerierne vil hjælpe til en meget stor Forbedring i dets Affattelse. Jeg erkjender, at en Lov af den her omhandlede Art i det Hele er uønskelig, og vilde gjerne see den fremmet, men jeg troer, at det af Hensyn til Statskassens Lary er aldeles nødvendigt, at dersom den skal fremmes, saa maa den optage i sig finantstille Begrænsninger, saa maa den optage i sig navnlig en Begrænsning, som bestemmer, hvormegent der da i det Hele maa eller for Diebliffet kan fordres til de Embedsmænd, hvorom der her er Tale, hvortil da maatte knytte sig en Bestemmelse om en gradvise Reduction deri efter nogle Aars Forløb. Derved vilde, naar noget Saadant skulde vise sig at kunne iværksættes, en vigtig Anstødssteen være hævet. Dertil maatte da naturligvis føies visse Bestemmelser om Lønningen for hver Charge paa forskjellige Trin og om Avancementet, forsaavidt dette kan finde Sted indenfor Grændsen af den samlede Sum, og endelig maatte dertil knyttes strengere Bestemmelser med Hensyn til Pensionberettigelsen.

Disse korte Bemærkninger skal jeg tillade mig at henstille til det ærede Things Overveielse, hvis det skulde ville beslutte sig til at lade denne Sag gaae videre.

Rothe: Jeg er i alt Væsentligt enig i hvad den sidste ærede Taler udtalte og troer ogsaa, at det vil være betænkeligt for Thinget at vedtage det foreliggende Lovforslag, i alt Fald uden gennemgribende Forandringer. Det er blot med Hensyn til den Maade, hvorpaa han udtalte, at man skulde søge at faae det foreliggende Lovforslag forandret, at jeg skal tillade mig nogle Bemærkninger, idet jeg dertil vil knytte nogle yderligere Bemærkninger mod Lovforslaget. Den ærede Taler yttrede, at man skulde søge at faae en saadan Bestemmelse indført, hvorved det, saaledes som jeg forstod ham, med en rund Sum blev angivet, hvormegent der maatte anvendes til den her omhandlede Klasse af Embedsmænd, og at man ved Siden deraf skulde fastsætte et bestemt Forhold, hvori denne Sum skulde søges efterhaanden reduceret. Jeg troer, at det ikke godt vil være muligt at gaae frem paa den Maade, saaledes at faae en større Klasse af Embedsmænd sammen til et Hele og normere en vis bestemt Sum til dem, men at man dertil mod maa see hen til de enkelte Embeders Natur og bestemme den Gagering, som efter de forskjellige Embeders Bessaffenhed kan ansees passende for dem; men, for at dette kan udføres, er det absolut nødvendigt, at Loven faaer en betydelig Udvidelse fremfor hvad den nu er, at den navnlig, istedetfor at være en simpel Lønningslov for de under Ministerierne ansatte Embedsmænd forandres til at være en Lov om Ministeriernes Organisation, en Lov, som først bestemmer, hvilke Forretninger der skal henlægges under hvert enkelt Ministerium, og dernæst, i hvormange forskjellige Departementer og Contoirer disse Forretninger skulle bestyres, samt hvormange Embedsmænd af hver Klasse der skal ansættes i disse forskjellige Contoirer. Naar vi have faaet en saadan Bestemmelse, da vil det ogsaa være langt lettere at fastsætte, hvilken Lønning der skal tillægges hver enkelt af disse Embedsmænd, og saaledes faae en Lønningslov, der i det Væsentlige faaer den samme Form som de Lønningslove, Thinget allerede har antaget med Hensyn til andre Classer af Embedsmænd. Jeg troer, at det er af overveieende Vigtighed, at man behandler Sagen paa den Maade, at